

ikke særlige regler for usynlige transaktioner og overførsler mellem medlemsstaterne, idet de forpligtelser med hensyn til en fri gennemførelse af sådanne transaktioner og overførsler, som medlemsstaterne allerede har påtaget sig i andre internationale organisationer, for øjeblikket anses for tilstrækkelige. Rådet kan imidlertid træffe beslutning om yderligere bestemmelser på dette område.

Medlemsstaterne skal regelmæssigt drøfte den førte økonomiske og finansielle politik og vil ved tilrettelæggelsen af deres politik på disse områder fremme sammenslutningens mål. Rådet kan rette henstillinger til medlemsstaterne med henblik herpå.

Klageproceduren.

Bestemmelserne om den almindelige rådslagnings- og klageprocedure er indeholdt i artikel 31.

Herefter kan en klagesag, under forudsætning af at de involverede parter ikke har kunnet forhandle sig til rette, indbringes for rådet i alle tilfælde, hvor en medlemsstat finder, at fordele i kraft af konventionen gøres illusoriske, eller at sammenslutningens målsætning modvirkes. Det påhviler i så fald rådet omgående at foranledige sagen undersøgt, eventuelt ved henvisning til et i henhold til artikel 33 nedsat undersøgelsesudvalg. Et sådant undersøgelsesudvalg kan altid kræves nedsat af en af de berørte medlemsstater. I særligt alvorlige tilfælde kan rådet dog på et hvilket som helst tidspunkt under sagens behandling — men uden præjudice for dennes udfald — ved flertalsbeslutning tillade den klagende stat at træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger. Efter den foretagne undersøgelse kan rådet i alle tilfælde ved flertalsbeslutning rette henstillinger til en af parterne. Efterkommes henstillingen ikke, kan rådet, såfremt det ved flertalsbeslutning konstaterer, at der foreligger en overtrædelse af konventionens bestemmelser, tillade en hvilken som helst af medlemsstaterne at suspendere visse af dens forpligtelser i henhold til konventionen over for den misligholdende medlemsstat.

Institutioner m. v.

Sammenslutningens øverste organ er et råd, der i henhold til artikel 32 har til opgave at udøve de beføjelser og funktioner, som tillægges det ifølge konventionen, at overvåge konventionens gennemførelse og opnåelsen af sammenslutningens mål og at knytte snævrere forbindelser med andre stater, sammenslutninger eller internationale organisationer. Hver medlemsstat er repræsenteret i rådet med én stemme. Rådet kan under varetagelse af

dets opgaver træffe beslutninger, som er bindende for medlemsstaterne, og rette henstillinger til disse. Dets beslutninger og henstillinger skal, hvor intet andet er nævnt, vedtages ved enstemmighed, hvilket vil sige, at intet medlem må stemme imod. En række beslutninger og henstillinger kan dog ifølge konventionens bestemmelser vedtages med stemmeflertal, hvortil kræves, at mindst fire medlemsstater giver deres samtykke. Rådet kan oprette sådanne institutioner, udvalg og andre organer, som det anser for nødvendige.

Artikel 33 omhandler sammensætningen af de forannævnte undersøgelsesudvalg, hvis medlemmer, der skal vælges på grund af deres kompetence og uangribelighed, udpeges af rådet på sådanne vilkår, som rådet måtte fastlægge.

Artiklerne 34 og 35 pålægger rådet at træffe beslutning om sammenslutningens administrative foranstaltninger og at afslutte en overenskomst om sammenslutningens retlige stilling m. v. med den stat, på hvis territorium hovedsædet skal oprettes. Den retlige stilling og de privilegier og immuniteter, som skal anerkendes og indrømmes af medlemsstaterne i forbindelse med sammenslutningen, skal fastslås i en til konventionen knyttet protokol, der senere skal oprettes.

Artiklerne 36 og 37 indeholder bestemmelser vedrørende sammenslutningens relationer med andre internationale organisationer. Ingen bestemmelse i konventionen skal fritage medlemsstaterne for at opfylde de forpligtelser, de har påtaget sig i OEEC, GATT og Den internationale Valutafond, og rådet skal søge oprettet et nært samarbejde med disse organisationer, i første række OEEC.

Artikel 38 fastslår, at tillæggene til konventionen udgør en integrerende bestanddel af denne.

Artiklerne 39 og 40 vedrører ratifikation og ikrafttrædelse. Konventionen træder i kraft, når alle signatarstater har deponeret deres ratifikationsinstrumenter.

Enhver stat kan ifølge artikel 41, under forudsætning af rådets godkendelse, tiltræde konventionen på de vilkår og betingelser, som rådet måtte fastsætte. Endvidere kan rådet føre forhandlinger med andre stater eller sammenslutninger af stater med henblik på at tilvejebringe en associeringsordning med sammenslutningen. En sådan ordning skal godkendes af alle medlemsstater.

Artikel 42 omhandler udtrædelse af konventionen, der kan finde sted med tolv måneders varsel.

Konventionens bestemmelser skal i henhold til artikel 43 finde anvendelse på medlemsstaternes europæiske territorium og på de europæiske terri-